

0-6/01

ՀԱՐՈՅԵՆԸՆ
ՅՈՅՇՈՐԴՈՅՅ

ՄԱՅՈՒՆ ԵՐԱՅԱՅԻՆ

լիրիկ

0-6/01

საქართველოს
ბიბლიოთეკა

ნიკოლოზ ბარატაშვილი

ლირიკა

НИКОЛОЗ БАРАТАШВИЛИ

ЛИРИКА

(ше'рләр və поема)

АЗƏРБАЙҶАН ДӨВЛƏТ НƏШРІҶАТЫ

1968

Н. Бараташвили (1817—1845) чох аз өмүр сүрмүшдүр. Бу гыса мүддәт әрзиндә онун парлаг исте'дады күрчү әдәбијјаты тарихиндә силинмәз из бурахмышдыр. Шаирин гојуб кетдији әдәби ирс 37 ше'р вә бир кичик поемадан ибарәтдир. Өз саглыгында онун бир мисрасы белә чап едилмәмишди. Јахын достларынын вә гоһумларынын мүһафизә едиб сахладығы әлјазмалары Бараташвилијә јалныз өлүмүндән сонра шөһрәт кәтирмишдир.

Шаирин белә гијмәтләндирилмәсинин сәбәби нәдир? Бараташвили доғма күрчү поезијасына кениш мә'нада јени нәфәс кәтирди, онун лирик ше'рләри доғма вәтәнин тәбиәтини, инсанларыны вәсф етди. 22 јашында икән јаздығы «Күрчүстанын талеји» поемасы онун шөһрәтини хејли узағлара јайды.

Әдәби ичтимаијјәтимиз Бараташвилинин анадан олмасынын 150 иллијини фәрәһлә гејд едир. Шүбһә јох ки, азәри охучулары бу көзәл шаирин әсәрләрини севә-севә охујачағлар.

БҮЛБҮЛ ВӘ КҮЛ

Күлүн будағы үстә гонуб сөйләди бүлбүл:
«Јалварырам мән сәнә, гәлбими овлајан күл,
Һачандыр, көзләјирәм бурда, будағын үстә,
Гөнчәләрин ачылан аны мәнә дә көстәр».
Белә охуду бүлбүл гаранлыг дүшәнәдәк;
Зүлмәт чөкдү аләмә, әсди һезин бир күләк.
Ај доғду гәлбиләнди, сусуб бајаг охујан
Гөнчәләр ачыланда кетди ширин јухуја.
Күнәш доғунча күлләр алышды јанды пар-пар,
Онлары солан көрүб мин сәс чыхарды гушлар.
Һезин-Һезин охујуб ајылтдылар бүлбүлү
Бүлбүл кетди өзүндән солан көрүнчә күлү.
Көзләри јашла долду, көнлү гәмлә, кәдәрлә.
Ганад чалды, охуду, әфв истәди гәһәрлә:
«Јахын кәлин, а гушлар, рәһм еләјин сиз мәнә,
Синәмдәки бу дәрлә кедим кимин үстүнә.
Сәһәрдән ахшамадәк учдум гөнчә ешгинә,
Гыјдым ширин јухума, гыјдым нәғмә ешгинә.
Арзум кичик олубмуш, буну көнлүм билмәјиб,
Гызыл күлүн солмағы һеч ағлыма кәлмәјиб».

1834

ХЕТЕВАН

Чая һиддәтлә күкрәжир,
Көпүкләнир, кур ахыр.
Кол-кос илә өртүлүб
Онун ики гырағы.

Кимдир әжиб башыны
Бојланыр жарған үстән?
Ағ донлу гыз
чонгури
Чалыб охујур пәсдән:

«Әғјар, инсафын олсун,
Јетәр, сон гој бу һала.
Пахыллыгдан чатдајыб
Зәһәр гатма вүсала.

Еј јар, сән дә јалана
Ујуб гачдын сәфадан.
Нијә гәзәби мәнә
Артыг билдин вәфадан?

Нијә бир өјрәнмәдин
Гәлбими, фикрими сән?
Әввәл севирәм дејиб,
Мәни алдатдын нәдән?

Нијә гәддими әјиб
Дағладың үрәјими,
Одлу сәмум јелијлә
Солдурдун чичәјими?

Инанырам мән буна:
Өлүм һағдыр, кәрәкдир.
Өлүмүм бу дүнјадан
Көч ејләмәк демәкдир.

Күнаһсыз олдугуму
Јәгин едәрсән бир күн.
Онда учарсан көјә
Руһумла көрүш үчүн...»

О сусду. Кур далғалар
Апарды нәғмәсини.
Таныдым Кетеванын
Мәлаһәтли сәсини.

Бу ан шаппылты гонду—
Ваһимәли, һәм дә бәрк
Гыз атылды гајадан
«Аһ, Амилбар»—дејәрәк.

ДАЈЫМ ГРИГОЛА

Итирдин вэтэни һеч нэјин үстэ,
Сүрүлдүн сэн узаг, јад бир ујездэ.
Де һаны бабанын мешәси, дағы,
О көрүш јерләри, гызлар ојлағы?

Фәгәт сүркүндә дә сәнин үрәјин
Унутмаз һеч вә'дә доғма елләри.
О гојуб кетдијин хијабанлары
Бүрүјүб сәс-күјү шән инсанларын.

Һејф ки, орадан көрә билмирсән
Бурдакы гәмзәли көзәлләри сән.
Көрсән, хатырлардын өтән илләри,
Вурғуну олдуғун шух көзәлләри...

1836

КАБАХИ КЕЧӘСИ

Севдим бу җерләри, севадим нечә дә,
Бураны җеканә саныр үрәжим—
Тәпә архасындан аҗлы кечәдә
Сәринлик јајанда Гочор күләји.

Дәли Күр каһ чошур, каһ сакит ахыр.
О да еһтирас тәк гәрарсыз олур.
Белә бир заманда бир ахшам чағы
Мәни бу җерләрә кәтирди јолум.

Огланлар шириндил, гызлар чилвәли
Көзәлдир онларын дузлу сөһбәти.
Бахыб фикрә кетди көјләр көзәли:
«Җерин үлкәридир јерин зијнәти».

Сонра һәјаланыб кизләнди һәмән,
Бу дәм дилә тутуб ев адамлары
Јахын бир нәфәрә дедиләр ки, сән
Оху, маһны оху, наз етмә бары.

Мүгәнни охуду ләтиф сәс илә
Дујан үрәкләрә јол тапды аваз.
Гадын үрәжинә һаким кәсилән
Бир маһны охунса де, ким чагламаз?

Ағ донлу бир гызы орда о заман
Таныдым. Таныды, дејәсэн, о да.
О көзәл ағлымы алыб башымдан
Салмышды көнлүмү јанар бир ода.

О һај-күј ичиндән бојланырды гыз
Пәләнк қаһасында үркәк марал тәк.
Мәнсә бир кәнарда дајаныб јалгыз
Донмушдум јеримдә сојуг хәјалтәк.

Бирдән бахышымыз тапышды бизим,
Үрәјим чырпынды... јанашдым она.
Хошбәхтәм,—сөјләдим,—бир даһа сизи
Кәлиб көрдүјүмчүн, еј дилбәр сона.

О деди: «Сағ олун, чох миннәтдарам,
Һәлә унутмајыб көнлүнүз мәни».
Сөјләдим: «дүнјада нә гәдәр варам,
Силинмәз гәлбимдән сурәтин сәнин.»

Мен сығал чәкәндә гызын үзүнә
Онун этәјини тәрпәтди күләк.
Этәји алтындан дәјди көзүмә
Ағ маја будлары нур салхымы тәк.

Булуд архасындан чыхынча үлкәр
Бојунда һәмајил алышды јанды.
Ким исә чағырды... кетди о дилбәр!..
Јенидән көнлүмдә кәдәр ојанды...

КҮР САҢИЛИНДЭ ДҮШҮНЧЭЛЭР

Көнлүмүн гэмини дағыдым дежэ
Саһилэ чыхырам гэмли-мүкэддэр
Бу сакит кушэлэр хошдур үрэжэ
Бурдадыр сэрбэстлик истэнэн гэдэр.

Узаныб саһилдэ гулаг верирэм.
Күрүн арам-арам пычылтысына
О мави суларда айна көрүрэм
Далгалар күчлэнсэ, горхурам сына

Еј лал эсрлэрин шаһиди Күрүм,
Нэдир өз-өзүндэн һеј сорушурсан?
Һэјатда нэ варса—фанидир, Күрүм,
Белэ дүшүнүрэм мэн, белэ һэр ан.

Бир көһнэ хэлбирдир бу фани чаһан,
Долдурмаг истэрлэр ону су илэ.
Өмрүндэ хош күнлэр көрсэ дэ инсан,
Дүнјада һеч нэдэн дојмајыб һэлэ.

Тез-тез ат ојнадыр јад өлкэлэрдэ
Фатеһлэр эл чэкмир фитнэ-фэсаддан.
Дүнјаны тэн јары зэбт етсэлэр дэ,
Һакимлик умурлар јенэ һэјатдан.

Торпагы нејнирлэр мадам ки, онлар
Торпаг олачаглар сабаһ өзлэри?
Фэгэт һаггы севэн елә чар да вар,
Хәјала гәрг олур даим көзлэри.

Беләси истәр ки, пак әмәлләри
Өзүндән сонра да салынсын јада.
Әкәр күл етсәләр анамыз Јери
Ону ким хатырлар сабаһ дүнјада?

Һалал өвладыјыг биз ки, торпағын
Кәлмишик: намусла јашајаг, өләк.
Мәним о кәсләрә кәлир јазығым—
Һәлә сағлығында кәзир мејидтәк.

ЧОНГУРИЈЭ

Еј чонгури, һэр охшаман
Ја налэдир, ја да фэган.

Тэбиэтин—адамсевмэз
Севинч билмэз, фэрэһ билмэз.

Јаддыр сэнэ тэбэссүмлэр,
Севинч илэ динэн симлэр.

Хэбэрсизсэн һэр вахт, һэр ан
Сэн көлкэсиз бахышлардан.

Сызылдајыб диндикчэ сэн,
Сөз ачырсан кечмишлэрдэн.

1837

УЛДУЗУМА

Кимлэрэ гаршыдыр, сөjlэ эсэбин?
Сэнинлэ һеч бэхтим кэтирмир мэним;
Еj ачы талејим, ахыр нэсибим,
Еj мэним улдузум, јол көстэрэним!

Булудлар ардында кизлэнсэн дә сэн,
Сөjlэ, талејимдэн күсэрэмми һеч?
Мэн сэндэн инчијиб, күссэм дә һэрдэн,
Сэндэн үмидими үзэрэмми һеч!

Биз ки, бирлэшмишик бир дүјгу илэ,
Мави сэмадан да эзизсэн мэнэ.
Булудлар далында кизлэнсэн белэ,
Мэним варлығыма зијасан јенэ.

Билирэм кэлэчэк, кэлэчэк бир вахт,
Күлэксиз, јағышсыз ачыг һавада
Көјлэрин гојнунда пар-пар јанараг
Шэфэг сәпэчэксэн јерэ сэмадан.

1837

НАПАЛЖОН

Сүздү бир нэзэрлэ Франсаны о,
Сонра да фикриндэн кечирди бу дэм:
«Бөжүк имперямын көрүнмүр сону,
Дүнжаны бүсбүтүн фэти елэмишэм.

Чатдым мэгсэдимэ, алдым камымы,
Даһа эсрлэрлэ јашајар адым.
Сөз јох јаратдығым гајда-гануна,
Та бундан гүдрэтти мэн нэ јарадым?

Кэрэк ки, бэс ејлэр бу вар, бу дөвлэт,
Анчаг истэјимэ сэд јох чаһанда.
Мэним һөкмдарым олмады шөһрэт,
Анчаг элимдэдир ахан заман да.

Бэлкэ өзкэсинин олачаг шөһрэт,
Талејим элимдэн безар оlanda?
Јох, јенэ мэнимлэ галачаг шөһрэт—
Чох шејдэн кечмишэм онун јолунда.»

Напалјон вэ рэгиб?—ујушмур нэсэ,
Һеч нэ бөлүшмэјиб бу күнэ гэдэр.
Күман ки, мэзара күзар елэсэ,
Эллэр синэсиндэ «мэнимдир» дејэр.

Говуб апардыгча иллэр иллэри
Нагыл тэк көрүнэр онун дүнасы.
Аловдан нурлујду, дэниздэн дэрин
Онун зүлмэт ичрэ јанан зэкасы.

1839

КНЖАЖНА JEKATEPИHA ЧАВЧАВАДЗЕJЭ

Галхдыгча һэзин-һэзин
О мөлаһэтли сәсин,
Һәр тәрәфдән өмрүмә нур јајыб ишыг салдын.
Бир јандан севинч чағы,
Бир јандан кәдәр дағы—
Мәни өлдүрән дә сән, дирилдән дә сән олдуң.

Сәнсэн, көзәл афәтим,
Елин сөзү-сөһбәти.
Һамыны элә салыб кәлирсән мин чүр кәләк.
Адамлар орда-бурда
Мин гејбәт гырсалар да,
Тәмизсән, бакирсән мәнһәббәтин өзү тәк.

Гој е'тираф еләјим,
Бир сирр ачым, сөјләјим:
Охујаркән о заман сән «Күл» илә «Бүлбүлү».
Нә гәдәр гәмзә сатдын—
Мәндә шаир ојатдын;
Бунунчүи өмрүм боју сәнә борчлујам, күлүм!

1839

СЫРҒА

Инчичичәјә
Гонду кәпәнәл.
Титрәјиб тир-тир
Әсди о чичәк.
Лә'л дашлы сырға
Гонуб гулаға,
Бир көлкә салды
Зәриф јанаға.
Гибтә едирәм
Сәнә, а сырға!
Бир дә сәндәки
Бәхтијарлыға.
Хошбәхтдир о кәс,
Ола гонағын;
Сәнә тохуна
Одлу додағы.
Инан, чатарса
Бир белә хош вахт,
Олар о инсан
Танрыдан хошбахт.
Дили, додағы,
Чатар ләззәтә,
Говушар о дәм
Әбәдијјәтә

1839

ԿՈՐՔՈ

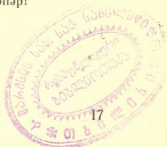
Իր արդ սասինդն սսսնիր յրաք,
Քսլդն վրգսնաւ կորնա սսադա.
Իրդն գսգսլդայսբ խննտ գսսստաք,
Օսսայսր սսանս կոնլսնս խադա.

Բսր սրս ճսնյադսր կորնա ճսնյասս,
Բսլսր կս, իսյսկլաիր իսյանդսր օնա.
Եանսնդա օլանդա ճօգա սնասս,
Գօրսսադան իսյլանսր իսսսր իսր յանա.

Իսյատ օնսն յխսն սսրլս-սօրադլս
Կառախա ճսյսլճսր սսլա ճսնյադա.
Ալաւ իսսսսս օլսր, տաքխա օ—սսսլս,
Օսսսնդն օսքանս կատսրսսր յադա.

Նախա կս, ճսնյանսն գազաբս, կսնս
Տանսն Բս ճսնյանա գատայսբ ճաիր,
Գսգսլճա, սյ կորնա, կաիրխսն կսնս;
Գսգսլճա, գսգսլճա իսր սսսսս-սաիր!

1839

ТӘНҖА КӨНҮЛ

Һәр евсиз јетимин јанма һалына,
Ачыгдыр үзүнә онун гапылар.
Амма үрәјиндән јетим галана,
Чәтин ки, бир сирдаш, һәјан тапыла.

Дул галмаг инсаны бәдбәхт еләмәз,
Һәјатда јенидән евләнмәк олар.
Јардан үмидини үзәрсә бир кәс,
Сабаһкы күнә дә биканә галар.

Әзәл е'тибары чыхыбса јоха,
Өмүрдән, һәјатдан бирјоллуг күсәр.
Јүз јол чалышсынлар инандырмаға,
Инамсыз доланар, үмидсиз кәзәр.

Һа овут-дәрдләри чыхмаз чанындан,
О даһа өмүрлүк тәнһадыр, тәкдир.
Тәкчә адамлар јох, онун јанындан
Севинч дә, шадлыг да јан өтәчәкдир.

1839

* * *

Көзү жашлы дурдугун
Жадымдадыр женә дә.
Анчаг ачыб демәдин
Нәләр варды синәдә.

Һансы итки үчүнсә
Дәм версән дә көзүнә,
Илаһи бир көзәллик
Нур јајырды һүснүнә.

Инди тамам әјандыр
Мәнә о вахткы гәмин—
Јетим галачағымы
Сөјләјирмиш көркәмин!

Инди көз јашы көрсәм,
Мән говрулуб јанырам.
Бәхтијарлыг ичиндә
Өтән өмрү анырам.

1840

ДУА

Худаја, рәһм елә, чатым мурада,
Су чилә аловлу еңтирасыма.
Биканә галармы доғма бир ата,
Тәләдә мәһв олан оғул јасына!

Худаја, мән көмәк уммурам һәр дәм,
Гојма үмидими үзүм дүнјадан.
Бир вахт ағыр чәза алдыса Адәм,
Јенә сәфа көрдү бизим дүнјада.

Еј өмүр чешмәси, дағыт гәмими,
Мүгәддәс мәнбәдән ахан су илә.
Гуртарыб туфандан тәнһа кәмими
Сакит бир лимана чәкиб бәнд елә.

Еј адамтаныјан, ансан адымы,
Нәләр дејәчәјим мә'лумдур сәнә.
Гәфил сусмағымы, ја сүкутуму
Сән дуа, ибадәт һесап ет мәнә.

1840

* * *

Тутгун талејимин үфүгләриндә
Гызмар Күнәш кими сән парлајанда,
Көнлүм ишыгланды шәфәгләриндән,
Јағышлар, јағмурлар кәсди бир анда.

Санырдым чеврилиб јанар мәш'әлә
Сән ишыг сачырдын зүлмәтдә мәнә.
Һардасан, еј мәшәл, гајыт нур әлә,
Јолу итирмишәм зүлмәтдә јенә.

Гој мәнә дејинкән демәсин һәрә,
Јенә ишыг сач ки, тапым изими.
Јенидән тохунум јаныг симләрә,
Јенидән динләјим ләтиф сәсини.

Биз елә давранаг, елә доланаг,
Сәсимиз чуғласын кен үфүгләри.
Бир дә инанмајаг јағлы јалана,
Унудаг бирјоллуг гәми-кәдәри.

Булудлар өртәндә нурлу үзүнү,
Севинчим јох олур, дәрд-гәм ичирәм,
Одур ки, көзәлим, дејим дүзүнү,
Сәнинчүн шөһрәтдән, шандан кечәрәм.

1840

ДОСТЛАРЫМА

Нечәки шәфәг сачыр сизә өмрүн күнләри,
Нечәки ширин дадыр мәһәббәтин кәдәри,
Талејин гылынчына мә'руз олмајын бары,
Силин көзләриниздән, силин ачы јашлары.

Бу нәғмәли һәјатла кедин дабан-дабана.
Мәһәббәтин одундан чәкинмәјин сиз јана.
Күлмәлидир гочалар чаванлыг етсә әкәр,
Чаванларса бүзүшүб гочалартәк кәзсәләр.

Гәлбән әһсэн дејирәм, дејирәм дөнә-дөнә
Өмрү көзәл јашајыб, вахты камил бөләнә.
Беләси еһтирасын гәминдән узаг олар,
Јүкләнмәз бојнуна да ағыр-ағыр гајгылар.

Күнәшин шәфәгләри сабаһлары дағласа,
Бу мәкрли дүнјамыз ешги варса бағласа,
Бир сөз дејим, а достлар, унутмајын дүнјада.
Кәрәк писи јахшыдан сечә билсин һәр адам.

Е'тибар ејләмәјин мәһәббәтин адына
Јаланчы нәғмә дејән һәр гәмзәли гадына.
Ашигин сөзләриндән ачылса да беләси,
Көнлү гәбул ејләмәз севкисини бир кәсин.

1841

* * *

Ешгимэ күлмэ, күлүм,
күлмэ севән үрәјә.
Нејнәсин, дил ачиздир
дујғулары демәјә.

Истәрәм күнәш олум,
ишыгладым күндүзү.
Ахшам батым ки, сүбһүн
даһа хош олсун үзү.

Истәрәм улдуз олум,
сәһәрин мүждәситәк
Көзләсинләр јолуму
Мешәгушу, күл-чичәк.

Истәрәм, көзәл јарым,
шәбнәм оласан сән дә;
Сулајасан саралмыш
чичәкләри чәмәндә.

Истәрәм ки, бу шәбнәм
шәфәгә гурбан ола;
Шәфәг илә бирләшиб
бир өмрә һәјан ола!

Севинч верэ дунјада
чичэклэрэ, отлара.
Эбэди бир өмүрлэ
заманы баша вура
Бу бир көнүл арзусу,
ја адичэ севкими?
Елэсэ, одсуз олар
күнэш дэ улдуз кими.

Елэ олса, сүбһ чагы
Күнэш дэ доға билмэз.
Елэ олса, чэмэнэ
Көjlэрдэн шеш төкүлмэз.

Елэ олса, јадлара
бэнзэјэрсэн онда сэн.
Елэ исэ јадлардан
Бас нијэ сечилирсэн?

Илаһи бир көзэл сэн,
охшамазсан һеч кимэ.
Һеч кэс дэ ад гојаммаз
Мәним сәнэ ешгимэ!

* * *

Бир мә'бәд тапмышдым гумлу сәһрада;
Гәндилләр зүлмәтә ишыг салырды.
Орда гулағыма чатды бир сәда—
Һуриләр, мәләкләр һеј синч чалырды.

Давид сурәсини динләдикчә мән
Кәдәрин, гүссәнин атдым дашыны.
Гәндил шәфәгләри титрәјиб һәрдән
Азча нурладырды тава дашыны.

Кәһин дә өзүмдүм, гурбан да өзүм,
О сакит кушәдә, сәһрада о күн.
Јара мәдһијјәјди орда һәр сөзүм,
Мүгәддәс түтјәдир ја да мәнимчүн.

Сону нечә олса јахшыдыр, көрүн?
Гәфил јоха чыхды мә'бәд, пилләләр.
Санки јуху имиш о көрдүкләрим,
Аһ, нәләр итирдим, орда мән нәләр!

О бүнөврә һаны, о тахт-тач һаны,
Һаны тахтапушун төр-төкүнтүсү?
Тамам јерә кирди, атды дүнјаны,
Бајағы һәјатдан гуртарды үзү.

Ешгим, мәнәббәтим бир дә һеч заман
Башга бир сығынчаг тапаммаз даһа,
Елә сығынчаг ки, орда фираван
Јенә сәчдә ғылым ешгим аллаһа!

Татарстан Республикасы
Җәмһүрияты

1841

* * *

Жорғунлугдан сүзүлэн
Сиз еј хумар бахышлар,
О чэллад кирпиклэрдэ
Нэ рәһм, нэ аман вар!

Занбаг эллэрлэ бизи
Буховлајыр еһтирас.
Елэ ки, эсир дүшдүн—
Чэтин оларсан хилас.

Сиз еј хәнчэр бахышлар,
Сиздән лэззэт алырыг.
Бир өмрү киров гојуб—
Эбәдијјэт алырыг!

1842

СҮНБҮЛЧИЧЭЛИ ВЭ СЭЈЈАҺ

С э ј ј а һ

Нүснүн, көзэллижин һаны, еј чичэк,
Чөһрәни солдуран нэ дэрдү-сәрди?
Вахт варды чамалын парларды күнтэк,
Этрин чэмәнләри мәст еләјәрди.

С ү н б ү л ч и ч э ј и

Тәнһајам, узағам доғма дијардан,
Мајысда бүлбүлләр охујур орда.
Тәзэдән доғулур күлләр баһарда,
Нәслимиз мин әтир гохујур орда.
Шүшә отагдајам бојну бүкүлү,
Чохдан ешитмирәм шејда бүлбүлү.

С э ј ј а һ

Бәс јар тапмадынмы бурда өзүнә?
Ахы ачыглыгдан раһатдыр отаг.
Јад нәфәс тохунмаз бурда үзүнә,
Нә күнәш јандырар сәни, нә сазаг.

С ү н б ү л ч и ч э ј и

Нејнирәм отағы, гызыл-күмүшү?
Кәлиб бу отагда битдијим күндән
Сәһәрләр үзүмә нә бир шеһ дүшүр,
Нә дә булаглары ешидирәм мән.
Күн гызды, гызмады—фәрги јох мәнә,
Јел әсди, әсмәди—фәрги јох мәнә.

ТАТАРСТАН
ҖАМИАТЫ

С ә ј ј а һ

Боранлы, шахталы гышы сал јада,
Ачыгда галсајдын—донардын, инан.
Инди һәјатындан узагдыр гада,
Шүкр елә, өмрүнү горујуб инсан!

С ү н б ү л ч и ч ә ј и

Еј сәјјаһ, һәр шејин бир вахты вардыр,
Мән өлсәм, јенидән јарана билмәм.
Ачыгда јашајан чох бәхтијардыр,
Шахтада мәһв олуб кетсә дә, нә гәм!
Мүждә кәтирдими гушлар баһардан,
Чыртдајыб торпагдан галхыр тохумлар!
Мәнсә көјәрмәрәм бир дә һеч заман,
Јазығам, јазыг да бир талејим вар!

С ә ј ј а һ

Јадыма бир чичәк салдын, еј чичәк,
О, мәним талејим, гисмәтим иди.
Азадлыг истәрди о да сәнинтәк,
Ким билир, бәлкә дә, солубдур инди?

* * *

Һөрүкләр илантәк салланыб јенә
Сәадәт мејданы—ағ синән үстә
Амандыр, онлары ашыр чіјнинә,
Бир тагәт галмады үрәкдә, көздә

Јел әсәр, јел әсәр бирдән чәмәндә,
Гыврым һөрүкләри дағыдар күләк.
Дејәсэн, гысганчлыг јараныр мәнә,
Телини јелләрә гысганыр үрәк!

1842

* * *

Көзәлләр, мәләкә олсаныз да сиз,
Бу гәдәр гүррәли олмајын белә
Көзләр гамашдыран көзәллијиниз
Үрәк көзәллији дејилдир һәлә.

Һөкмләр дәјишир һәр ахшам-сәһәр,
Вахт кәләр, силиниб кедәр көзәллик.
Бә'зән көзәллијә ујур кишиләр,
Билмир ки, мәрчантәк итәр көзәллик.

Әсл көзәллијин башгадыр ады,
Онда бир үлвелик, илаһилик вар.
Белә көзәллијә инсан өвлады
Гәлбиндә әбәди севки јашадар!

Көзәллијин еви үрәкдир, үрәк.
Гочалмаз өмрүндә о зәррә гәдәр;
Әкәр көзәллији дујубса, демәк
Өмүрлүк хошбәхтдир севән үрәкләр.

Мәһәббәт дујғудан, һиссдән доғарса,
Даһа сорушмајын, көзәллик нәдир.
Әкәр јер үзүнүн чәннәти варса,
О да мәһәббәтдә, көзәлликдәдир!

ՉԱՐ ԻՐԱՂԼԻՆԻՆ ԳԵՐԻ

Կնյազ Մ. Ս. Բարатаյեւ

Բախ յեն՝ կալմիշեմ՝ սանին յանոն,
Կրբանին օնոն՝ զի շօկորեմ մեոն.
Ո՞ր օր իր շօր յոլ Կորչոստանոն
Երկրոն իր յոլ—գալիոն յերկրոն.

Կոչ շիոն յօրնոն իր յոլ յոլնոն
Օրնոն յոլնոն յերկրոն յերկրոն.
Կոչ յերկրոն յերկրոն յերկրոն
Օրնոն յերկրոն յերկրոն յերկրոն.

Յերկրոն յերկրոն յերկրոն
Յերկրոն յերկրոն յերկրոն.
Յերկրոն յերկրոն յերկրոն
Յերկրոն յերկրոն յերկրոն.

Կոչ յերկրոն յերկրոն յերկրոն
Յերկրոն յերկրոն յերկրոն.
Կոչ յերկրոն յերկրոն յերկրոն
Կոչ յերկրոն յերկրոն յերկրոն.

Կոչ, Կոչ յերկրոն յերկրոն.
Կոչ յերկրոն յերկրոն յերկրոն,

Будур гэт ејлэјиб нэ гэдэр јолу
Инди бизэ доғру чан атыр анчаг.

Ују, раһат ују, шанлы гәһрәман,
Доғрулду о заман сөјләдикләрин.
Мүгәддәс түрбәнә рәһмәт һәр заман,
Мин пај јумшаг олсун мәзарда јерин!

1842

КНЯЗ БАРАТАЈЕВИН
ГЭДЭНИ ҮЗЭРИНДЭ ЈАЗЫ

Нэ'шэ сүзэрсэн—
Нэшэлэнэрсэн.
Ич, ширин олсун!

1842

ӘЧИННӘ

Һардан үрчаһ олдуи мәнә, еј јағы,
Һара апарырсан бөјлә, дин, даныш.
Көнлүмүн мүлкүнү учурдуи ахы,
Јазыг иманымы нејләдин, даныш?

Белә һа демирдин, сән еј фитнәкар,
Мәни өз јолумдан чыхаран заман.
Кәдәрсиз, гүссәсиз, азад, бәхтијар
Дедијин о чәннәт јаланмыш, јалан.

Һаны о вә'дләрин? Даныш, өзүн де,
Нәдән тути дилии гәфил кириди?
Бир кәсәр галмајыб јағлы сөзүндә,
Һаны дедикләрин? Чаваб вер инди!

Јағлы јаланлара ширникиб онда
Далынча сүрүнүб кәлмәјәјдим каш!
Гәлбим ујдурмана мәфтун оlanda
Ағылсыз башыма даш јағајды, даш.

Итил көзләримдән, мәкрли шејтан,
Чошгун һиссләрими мәһв етдин мәним.
Јазыг о кәсә ки, ујур дүнјада
Јалан вә'дләринә, фе'линә сәнин.

1843

* * *

Истәр чанан олсун, истәрсә жағы,
Көз жашы ахытса—һәжан оларам.
Үфләжиб, үфләжиб бухур сајағы
Көзәрән гәлбиндә очаг галарам.

Өзүнүн күнаһы јохса да гәти,
Јарын нур камалы дағлајыр мәни.
Гајнар көзләринин надир һикмәти
Башымдан чыхарыр ағлымы мәним.

Нечә баш әјмәјим севда илкимә?
Гәнисиз һүснүнә ад тапмырам мән.
Инчи јығачағам ше'р мүлкүнә—
Бәлкә тә'риф чыха хәсис дилиндән!..

1843

ЧИНАР

Чылпаг гаја үстә, Күр саһилиндә
Көjlәрә баш чәкән чаван бир чинар
Мин нәгмә данышар јарпаг дилиндә,
Јашыл голларыјла сәринлик јајар.

Хошду көлкәсиндә хәјала далмаг,
Хошду динләјәсэн јарпагларыны,
Хошду сулара да алудә олмаг,
Унудуб дүнјанын аһу-зарыны.

Јел әсир, Күр ахыр, елә ахыр ки,
Тәрпәнир чинарын јарпаглары да.
Бу титрәк чинардан бир сәс чыхыр ки,
Ујудар ән ширин арзулары да.

Ја чанлы, ја чансыз—дејирәм ки, мән
Дүнјада һәр шејин өз лисаны вар.
Бә'зән чанлыларын сөз-сөһбәтиндән
Чансызын сөһбәти мә'налы олар.

Ашиг өз јарыны гучајан сајаг
Күр гучаг чинарын ајагларыны.
Һәјәчан ичиндә һеј учунараг,
Дөјәчләр саһилин гајаларыны.

Օ ԲՈՂԼՈՒ ՇԻՆԱՐՏԱ ԼՄՏ ԴԱՅԱ ՄՏՏՈ
ԿՈՂԼՐՔԱ ԴԻՐՈՆԻԲ ԴՍՐԱՐ ՎՄԴԱՐԼԱ.
ԻՐԴՔՆ ԴՔ ԲԱՏԻՆՈՒ ԿՐՔՔԻԲ ԱՏԱ
ԿԻՐՔՅՐ ԿԻՅԼԻ ԲԻՐ ԴՔՄԼՔ-ԴՄԲԱՐԼԱ.

ՈՔ ԴՔԴՐ ԿՐՔՔՏՔ ԿՒԼՔ ԲՈՂՈՒՆՈՒ,
ՈՔ ԴՔԴՐ ԴՔԼԻ ԿՐՐ ՈՒԼՔ ՇՔՔՔ ԴՔ,
Օ ԵՆՔ ԴԻԿ ԿՒԿՒՐ ՏՄՄԱԼ ԲՈՂՈՒՆՈՒ,
ԴԱԼԳԱԼԱՐ ՇԻՐՔԻՆՈՒՐ ԴԱՅԱԼԱՐ ՄՏՏՈ.

ԱՏԻԴ ԴՔ ԲԵԼՔԴԻՐ, ՄՔՆՇՔ ԴՒՆԵՅԱԴԱ,
ՇԻՆԱՐ ԿՔ ՏԵՎԻՄԼԻ ՄՔՂՏՄՄՈՒ ՎԱՐՏԱ;
ԻՅԿԻՐԱԲ ՇՔԿՔՇԿ ԿՐՐ ԿԻՄԻ Օ ԴԱ,
ԴՔԼԲԻՆԴՔ ԻԼԱԽԻ ԱԼՈՎ ԴՍՅԱՐՏԱ.

* * *

Хилгэтин эн бөжүк мөчүзэсисэн
Кэл мэни хүснүнлэ мэһв етмэ бары.
Атам, анам үчүн чох эзизэм мэн,
Жохдур мэндэн савај бир огуллары.

Мэн ки, бир инсанам ади, садэдил,
Рэфигэм—јапынчы, гардашым—хэнчэр.
Бүтүн бу дүнјаны сэн бизимки бил,
Улдузун мэнимлэ барышса экэр!

1845

JEKATEPINAJA,
ФОРТЕПИАНОДА ЧАЛЫБ
ОХУЈАРКЭН

Инчэ бир сәслә
Пиано динир,
Мәләһәтиндән
Үрәк севинир.
Зәриф дилләрин
Инилтиләри
Ојадыр гәлбдә
Гәми-кәдәри.
Көрдүм јенә дә
Назлы, гәмзәли
Пиано чалан
Гәмли көзәли.
Чошду дујғулар,
Дәјишди һалым;
Алды башымдан
Ағлы-камалы.
Нечә көзәлдир
Пәришан тели,
Ағ синәсинә
Дарвашан тели.
Сүзүлүр нур тәк
Ахан көзләри.

Гэлби јандырыб
Јахан кезлери.
Севинч јаыр, бах,
Финчан додаглар,
Бир лалә сајаг
Ачан додаглар.

1841

* * *

Өмрүмә һәјат верән
Әтирли чичәкләрин
Гопарды гучағымда 🇦🇲
Заманын күләкләри.

Өмрүм гәмә буландь 🇦🇲,
Артды көнлүн гүбар 🇦🇲.
Чичәкләри шеһ дејил
Ислатды көз јашлар 🇦🇲.

Инди һајанда көрсәм
Саралмыш ләчәкләри 🇦🇲
Охшар мәним руһуму
Һәјатын чичәкләри.

Фәгәт артар јенидән
Көнлүмүн аһ-вај сәси.
Јенидән јада дүшәр
Севинчимин итмәси.

1842

* * *

Чэннэт олур дүнја мэнэ,
Саташанда көзүм сэнэ.
Вурулурам дөнэ-дөнэ
Көзлэринин шэфэгинэ.
Нэ көзэлсэн, нэ гэшэнксэн,
Дэрилмэмиш бир чичэксэн!

Кедэсијэм, а дилбэрим,
Бирчэ јол да бојлан бэри.
Дөнэчэмми бир дэ кери?
Көрэчэмми о көзлэри?
Нэ көзэлсэн, нэ гэшэнксэн,
Дэрилмэмиш бир чичэксэн!

Иллэр кечир, вахт даралыр,
Үрэјими кэдэр алыр.
Гочалсам да, даһа нэ гэм—
Чамалыны бир дэ көрсэм...
Чох кизлэтмэ, кэл, хүснүнү,
Көнлүм севиб күл үзүнү.
Нэ көзэлсэн, нэ гэшэнксэн,
Дэрилмэмиш бир чичэксэн.

* * *

Көјүн мави рәнкини
Севмишәм көрпәликдән.
Башга шејдә көрәрдим
О вахтлар мавини мән.

Инди дајансам белә
Өмүр адлы зирвәдә,
Мавини башга рәнкә
Дәјишмәрәм һеч вә'дә!

Мави рәнкә чаларды
О вахт севдијим көзләр.
Санардым бахышындан
Сәмавилик сүзүләр.

Мави—арзумун рәнки,
Лүксәклијин рәнкидир.
Дүнјамыз башдан-баша
Мавилик аһәнкидир,

Дәфи күнү јаш төкән
Доғма ата-анадан
Әбәди ајрылыгдыр
Мави башдан-бинадан.

Билирэм, вахт кэлэхэк,
Гэбрим үстэ чичэк дэ,
Гэбрим үстэ думан да
Олачаг мави рэнкдэ!

გადაღ*

Еј мѐни дүзѐлдѐн ел сѐнѐткары,
Мартанын евиндѐ сѐслѐниб хѐрдѐн
Нѐ'шѐ мѐчлисиндѐ шѐн гонагларын
Силирѐм алнындан гырышлары мѐн.

* Бу бѐнд Марта Еристави-Сологашвилинин гѐдѐღи
үзѐриндѐ жазылмышды.

КҮРЧҮСТАНЫН ТАЛЕЖИ

(п о е м а)

Кахетијалылара итһаф
Кахет торпағынын мәрд икидләри
Әслиниз мәрд олуб лап көһнә вахтдан.
Кәлин, сөһбәт ачсын сизә әсәрим
Севимли чарыңыз Бадара Кахдан.

Гәлбән һәср етмишәм мән бу әсәри
Мәғрур адыныза, шөһрәтинизә.
Һәрдән вәрәгләјиб гәринәләри,
Әбәди ешг олсун, дејирәм, сизә.

Күн кәләр, тој олар ел синәсиндә,
Һәлә ачылмамыш бир баһарсыныз.
Нәш'әли мәчлисләр тәнтәнәсиндә
Арабир мәни дә хатырларсыныз...

І ҺИССӘ

«Худаја, ничат вер, халга јар ол сән!
Сәнә тапшырырам бу Күрчүстаны.
Өзүн јухарыдан јахшы көрүрсән
Фәлакәт бүрүјүб дүзү-дүнјаны.

Сајсыз-һесабысыздыр, худаја, дүшмән,
Амандыр, рәһмини чыхарма јаддан.
Гәзәбин совушсуи гој үстүмүздән,
Гору Күрчүстаны, гуртар бу оддан».

Ираклы ордукаһи дүшәркәсиндә
Белә јалварырды бөјүк аллаһа.
Дөјүш әрәфәси онун сәсиндә
Гејрәт күч кәлирди амана-аһа.
Шаһын һүчумуну дәф еләмәкчүн
Крсанисдә гәрар тутмушду орду.
Чар Бадара Кахлын бу јердә о күн
Аға Мәһәммәдлә савашы варды.

Јеријиб кәлдикчә фарслар чәнубдан
Көјдән од јагырды торпаға-даша.
Алов гајнағыјды санки асиман,
Одлар ичиндәјди чөл башдан-баша.
Ордуја үз тутуб белә деди чар:
«Дүшмән чоһ олса да, ничат сиздәдир.
Динләјин, күрчүләр, икид гарталлар,
Вәтәнин талеји әлиниздәдир.
Кечәк чанымыздан онун јолунда,
Мән дә сәфәрбәрәм инди сизинтәк.
Вәтәнлә јағынын гејлү-галында
Ким даһа чоһ сеvir вәтәни, көрәк!»

Орду бир ағыздан сөјләди чара:
«Шүкүрләр олсун ки, сән өзүн сағсан,
Горху јарашмајыр биз гарталлара,
Бизи дөјүшләрдән чыхарачагсан.
Өмрүн узун олсун, тәки сән јаша,
Гурбандыр чанымыз, ганымыз сәнә.

Гојмарыг дүшмәни һәддини аша,
Бир сәслә гошуллаг һамымыз сәнәә.

Ордунун сөзүндән чох севинди чар,
Ону ата кими севибләр һәр ан.
Илк һүчум шејпуру чалынан заман.
Үрәкләр чырпыныб ганадландылар
Сөз-сөһбәт гырылыб галды јарыда,
Гәлбләрдә бир гәзәб гајнатды шејпур.
Икидләр бир јана, горхаглары да
Бир анда јериндән ојнатды шејпур.
Вурушма башланды... мәгрур күрчүләр
Аслантәк чумдулар фарсларын үстә.
Ган Күрә гарышыб ахды сәрасәр,
Ал гана бојанды дәрә дә, дүз дә,
Тәрәфләр дөјүшүб ган-тәр ичиндә
Вурду бир-биринә вурду мин зәдә.
Дөјүш мејданында, сәнкәр ичиндә
Вурушду Тамаз да, Абашидзе дә.
Һәр ики гошунда сонсуз гәтијјәт,
Нә тәнбәли варды, нә дә јорғуну.
Һамы үчүн ајдын олса да нијјәт,
Әсла көрүнмүрдү сону гырғынын.
Шөһрәтли, вугарлы әчдадларытәк
Сарылды күрчүләр гылынч-галхана.
Дүшмән ордусуна һүчум чәкәрәк
Бир диван тутдулар Мәһәммәд хана.

Гаранлыг гарышыб ахшам олунча
Дава мејданында кәсди вурушлар.
Ираклы гошуна нәзәр салынча
Нәш'әси позулду билаихтијар.
Көнлүнү ачмады гәләбә онун,
Сајсыз-һесабысызды бурда шәһидләр.

Бу дојуш мејданы, дава мејданы
Көз јашы кәтирди халга нә гәдәр!
Еј вәтән угрунда гурбан кедәнләр,
Доғрудур, гәбриниз итиб-батыбдыр.
Лакин мәрдлијиниз кетмәјиб һәдәр—
Бизә бир мирастәк кәлиб чатыбдыр,
Һәмдәминиз сүкут олса да, нә гәм,
Ујујун торпагда сакитчә, раһат.
Бир күн адынызы ешидәр аләм,
Мәғрур икидләри унутмаз һәјат.
Бирјоллуг тәрк етмир мәрдләр дүнианы,
Өлсә дә, әбәди јашајыр аичаг.
Нечә ки, унутмур халгымыз ханы,
Сизи дә әбәди хатырлајачаг.
Чар деди: «чох аздыр әскәрләримиз,

Амма ки, дүшмәни мәнв етмәлијик.
Инди Нарикала галасына биз
Чәкилиб мөвгеји бәркитмәлијик.
Овчунун ичитәк бәллидир, дүзү,
Гошунун һесабы Мәһәммәд хана.
Галаја чәкилсәк, сајымыз бизим
Олдугундан чох-чох көрүнәр она.
Гәдим бир мәсәл вар, будур, бу сајаг:
«Һијлә үстүн кәләр гүввәјә, күчә!»
Чарын бу сөзүлә разылашараг
Тифлисә чәкилди орду о кечә.
Артмышды елләрин дәрди, губары,

Сармышды шәһәри гаты бир думан...
Гошуну јеридиб галаја сары
Сүбһүн дан јериндә һүчум чәкди хан.
Галанын мөһтәшәм диварларына

Бу дојуш мејданы, дава мејданы
Көз јашы кәтирди халга нә гәдәр!
Еј вәтән угрунда гурбан кедәнләр,
Доғрудур, гәбриниз итиб-батыбдыр.
Лакин мәрдлијиниз кетмәјиб һәдәр—
Бизә бир мирастәк кәлиб чатыбдыр,
Һәмдәминиз сүкут олса да, нә гәм,
Ујујун торпагда сакитчә, раһат.
Бир күн адынызы ешидәр аләм,
Мәгрур икидләри унутмаз һәјат.
Бирјоллуг тәрк етмир мәрдләр дүнјаны,
Өлсә дә, әбәди јашајыр анчаг.
Нечә ки, унутмур халгымыз ханы,
Сизи дә әбәди хатырлајачаг.
Чар деди: «чох аздыр әскәрләримиз,

Амма ки, дүшмәни мәһв етмәлијик.
Инди Нарикала галасына биз
Чәкилиб мөвгәји бәркитмәлијик.
Овчунун ичитәк бәллидир, дүзү,
Гошунун һесабы Мәһәммәд хана.
Галаја чәкилсәк, сајымыз бизим
Олдуғундан чох-чох көрүнәр она.
Гәдим бир мәсәл вар, будур, бу сајаг:
«Һијлә үстүн кәләр гүввәјә, күчә!»
Чарын бу сөзүјлә разылашараг
Тифлисә чәкилди орду о кечә.
Артмышды елләрин дәрди, губары,

Сармышды шәһәри гаты бир думан...
Гошуну јеридиб галаја сары
Сүбһүн дан јериндә һүчум чәкди хан.
Галанын мөһтәшәм диварларына

Атәш јағдырдылар үч күн, үч кечә.
Санки вар күчүнү чәкиб тарыма,
Гала бу һәмләни алмады веча.
Гәмли олмасајды сәһнәнин сону,
Фајдасыз вурушдан безикиб һәмән
Јәгин Мәһәммәд хан өз ордусуну
Керијә чәкәрди мұһасирәдән.
Һеч кәс өз ағлына кәтирмәсә дә,
Галанын ичиндә сатгын тапылды.
Сатды өз халгыны чылыз бир кәдә,
Јурд-јува дағылды, вәтән чапылды.
Чар бу хәјанәти ешидән кими
Бирә беш чохалды гәзәби, кини.
Истәди һүчума кечсин јенидән,
Алсын гисасыны азгын дәнидән.
Көз гојду, бојланды беләдән белә,
Истәди дүшмәнә вермәсин аман.
Көрдү тәкәббүрлү бир әда илә
Гала көрпүсүндә дајаныбды хан.
Көңлү фәрәһләнир гәләбәсиндән,
Тәслим оланлары сүзүр кибрлә.
Дағларча разыдыр өзү өзүндән,
Орду башчысыны кәзир кибрлә.
Онун кимлијисә бәллидир сизә —
Инди чәкмәсәм дә бөјүк адыны.
Иракли хан илә дуруб көз көзә
Бирдән илдырымтәк чанды атыны.

II ҺИССӘ

Сәсләнә-сәсләнә ахыр Арагви,
Мешәли дағлара сығмыр әдасы.
Санки илдырымдыр чахыр Арагви,
Дағларда әкс олур онун сәдасы.

Арагви, көзэлдир сэнин алэмин,
Мешэ вар, чэмэн вар һэр саһилиндэ.
Үлви көзэллижин, үлви көркэмин
Һамыја эзиздир күрчү елиндэ.
Сэн елэ көзэлсэн, елэ гэшэнксэн—
Атлылар атындан енэр бу јердэ.
Әжилиб сујундан ичэрсэ һэмэн
Үрәјин јанғысы сөнэр бу јердэ.
Сэнин бу һүснүнэ ашиг олан кэс
Јолундан олса да, һејфсилэнмэз.
Ачар үрәјини бу мэнзэрэлэр,

Чичэкли дэрэлэр, күллү дэрэлэр.
Күнэш гүруб едир, сөнүр шэфэглэр,
Сакитчэ ујујур һэр тэрэф, һэр јан.
Уча дағ дөшүндэ гэмли, мүкэддэр
Иракли бојланыб бахыр чадырдан.
Хәјалы пәжмүрдэ, һалы пәришан
Мүшајиәт ејләјир көзү гүрубү.
Иракли элиндэ тәсбеһи бу ан
Диггәтлә, арамла сүзүр гүрубү,
Мүшавир Соломон дуруб јанында
Кениш үфүгләри өлчүр көзүјлә.
О, һөрмәт газаныб чарын јанында
Дүзкүн мәсләһәти, доғру сөзүјлә.

Иракли сусарағ бир хејли мүддәт
Көз гојду чағлајыб ахан сулара.
Дәрин көкс өтүрүб динди нәһајәт,
Санки гөвр еләди көксүндэ јара:
«Соломон, көнлүмүн һэр нијјәти дә,
Фикрим, дүшүнчәм дә әјандыр сәнә.
Индики чарлығын вәзијјәти дә,
Халгын кәдәри дә әјандыр сәнә.

Кэнчликдэ нэ гэдэр золуму аздым,
Сэн яхшы билирсэн олуб кечэни.
Мэн онда һеч кэсэ бел багламаздым,
Елэ күрчүлэр дэ севмэзди мэни.
Инди истэјирдим о күнаһлары
Јујум өз ишимлә, өз эмэлимлә.
Оғулар нејләди, фикир вер бары,
Дејэ дэ билмирэм мэн өз дилимлә.

Ичди чэллад кими ганымызы хан,
Инди дэ киријиб, сусуб јаландан.
Гоншумуз мәғлуб оландан бэри
Даһа рэван кедир онун ишләри.
Даһа лэзкиләрин нэ дэрдү-сэри,
Артыг јетиширлэр арзуларына.
Јерли кијазларын чэкишмэлэри
Шэраит јарадыб Мәһәммэд хана.
Тагәтим галмајыб, гочалмышам мэн,
Даһа тај олмарам пәһләванлара.
Одлу чаванлығым кедиб элимдэн,
Бадара Ках һара, Иракли һара?
Өзүн де, Соломон, оғулларымдан
Һансына тапшырым тахти-тачымы?
Ишлэр фәналашыр кечдикчэ заман,
Нэдэ көрмэлијэм мэн элачымы?
Нејләјим? Јол көстэр, дүшмүшәм ода,
Беләдир көнлүмүн ахыр гэрары:
Гүдрәтли бир халгдыр руслар дүнјада,
Һәм дэ аличэнаб мәрддир чарлары.
Иттифаг гылмышыг руслар да, биз дэ,
Ејнидир динимиз, мәһһәбимиз дэ.
Елэ бағланыб ки, үрэк руслара,
Дејирэм, бу күндэн верэк руслара

Догма Күрчүстанын ихтижарыны,
Силәк көнүлләрини гәм-гүбарыны».

Бу дәм Соломону бүрүдү һејрәт,
Бахды, бир дә бахды гоча чарына.
Гәлбиндә гуш кими чырпынды гејрәт,
Инана билмәди гулагларына.

Деди: — мөһтәрәм чар,
Әзиз һөкмдар,
Өмрүн узун олсун, дамағын да чаг,
Бу сөзү күрчүләр билмәсин анчаг.
Ахы нә баш вериб индијә гәдәр?
Биз нијә әл чәкәк азадлыгдан бәс?
Руслардан пај уммаг һәдәрдир, һәдәр,
Онда күрчүләрини талеји күлмәз!
Ејни чүр олса да, бил, мәһһәбимиз,
Ајрыдыр ән'әниә, ајрыдыр адәт.
Өлкәни руслара верәриксә биз,
Күнүмүз нә олар, сөјлә, нәһәјәт?!
Әкәр елә етсән, инан, бир заман
Күрчүләр һамысы галар көлкәдә.
Тәләсмә, Иракли, аман вер, аман,
Бөјүкдүр, тәмиздир адын өлкәдә.
Беләчә өмр елә нечә ки, сағсан,
Сенрасы... нә дејим, аллаһ кәримдир.
Өлкәнин сабаһы—дүзүнә бахсан—
Сәнин һа дејилдир, хәләфләриндир».

Иракли сөјләди: «Догрудур, бәли,
Буна сөзүм јохдур һаглы дејирсән.
Һаны чыхыш јолу, бәс нә етмәли?
Арха тапмајыммы күрчүләрә мән?
Гантөкән һөкмдар сајагы бу күн
Шаным, шөһрәтимчин демирәм буну.

Дејирәм, каләчәк нәсилләр үчүн
Саламат сахлајым ата јурдуму.
Ағырдыр өлкәнни индики һалы,
Гыргындар күн-күйдән артыр, чохалыр;
Шаһидсән, ордунын мәғлуб олмагы
Виранә ејләди ели, ојмагы.
Ағыр јара алды көндүмүн гушу,
Әсас шәһәримиз олуңду талан.
Јахшы ки, кәндләрә кечәндә гошун
Вәһшилик етмәди әввәлкитәк хан.
Бир дөнүш кәрәкдир, бу тәһәр олмаз,
Сығынаг русларын ганады алтда—
Сакит нәфәс алсын күрчүләр бир аз,
Ајры чыхыш јолу јохдур һәјатда.
Кечсәк Русијанын һимајәсинә,
Гуртарар зүлмдән доғма өлкәмиз.
О вахт шәһидләрин руһу ешгинә
Чәназә дуасы охујарыг биз».

Мүшавир дөзмәјиб деди: «Һөкмдар,
Дүз дејил төкдүјүн тәдбири гәрар.
Нечә ки, азаддыр күрчү дүнјада,
Дөзүр чәтиңлијә, алова, ода».
Чар деди: «Доғрудур, амма сөјлә сән,
Бизим күрчүләрин бу хасијјәти
Күнбәкүн чохалан тәһлүкәләрдән
Горуја биләрми бир вилајәти?
Јахшы, мән сусурам даһа бу һагда,
Амма ки, јадындаң чыхмасын сәнни:
Күн кәләр, дејәрсән сән, дар ајагда
Архасы руслардыр бизим өлкәнни».

Булудлар өртмүшдү вәтән көјүнү...
Чар илә мүшавир үзләрдә кәдәр

Доґма Күрчүстайин түнд талејини
Үрәк аґрысыјла һәлл едирдиләр.—
Ај булуд далындан чыхыб сүзәндә
Улдузлар алышды сәмада пар-пар.
Көзәл Арагвинин мави үзүндә
Нечә шырым ачды мави далғалар.
Сәрин бир меһ әсиб кечди дәрәдән,
Дағларын һавасы сафлашды һәмән.
Гәфилдән үрәји сыхылды чарын,
Нәләр јада дүшдү, көрүн, бир анда!
Кәлди хатиринә кәичлик чағлары—
Тәкчә Қахетијаја саһибди онда.
О вахт һәм гајғысыз, һәм чаван иди,
Халг да өз чарына меһир салырды.
Һәр вахт галиб чыхан гәһрәман иди,
Һәр јени зәфәрдән гүввәт алырды.
Хәјала далдыгча дәјишди аләм,
Ајрыла билмәјиб чар кечмишиндән
Сөјләдин: «Соломон, бу саат, бу дәм
Ашағы—шәһәрә енмәлијәм мән.
Бир шәртлә: Тифлисә кетмәздән габаг
Доґма Қахетијаја баш чәким кәрәк.
Нечәдир, нә чүрдүр о гәдим ојлаг,
Дәрди, сәри нәдир—өјрәним, кәрәк?!
Севким дә онундур, гајғым да онун,
Һиссим, һәјәчаным, дүјғум да онун.
Тәнбәллик еләмә лап күнү бу күн
Јери, һазырлыг көр јолумуз үчүн».
Мүшавир истәди сөјләсин нәсә,

Демәди... јолланды о күн Тифлисә.
Мүшавир Соломон онун сәһәри
Ксан дәрәсиндән кечирди һәмән.
Арвад-ушағыны дөјүш күнләри

Бурда кизлэтмишди дүшмэн көзүндэн.
Дөндэрди атыны ојлага сары,
(Бу хиссдэн евлилэр һалыдыр, һалы).
Көнлүндэн кечсэ дэ өз ушаглары,
Чарын јанындајды фикри, хәјалы.
«Шүкүр, еј јарадан, шүкүр јолуна,
Тапшырдын өлкәни бир нәфәрэ сән.
Ағыллы, ағылсыз—ејнидир она,
Кимин һәдди нәдир чыхсын сөзүндэн.
Сән де, еј чарымыз, бир чүт зәр кими
Сәнә вермәдик ки, талејимизи,
Көнлүн истәјәндә симү-зәр кими
Јадлара һәдијјә едәсэн бизи.
Ана вәтәниндә азад долан, кәз,
Халгынын адыны учалт көјләрә.
Өз һүгүг һәддини кәл, ашма әбәс,
Сығынма јадлара сән һаһаг јерә!
Бәлкә хәјанәти андығы заман
Чарымыз һиддәтә кәлир ачығы?
Јохса бир алчағын сатгынлығындан
Галан әһалијә тутуб ачығы?!
Иракли өзү ки, чох јахшы билир:
Чамаат ичиндә даим севилир.
Бәс нијә дәјишиб Иракли нијә?
О биздән бу гәдәр ирагды нијә?
Даһа јахшы билир, көрүнүр ки, чар
Инди нә етмәји, нечә олмағы.
Һөкмдар башындан кечән хәјаллар
Ади бир бахышла билинмәз ахы!»

Фикирләр ичиндә кечиб јоллары
Соломон бир аздан һәјәтә кәлди.
Көрдү ејвандадыр вәфалы јары,
Севинчдән үрәји риггәтә кәлди.

Софја да јүјүрүб дурдуғу јердән
Бојнуна сарылды тез Соломонун.
Сүздү өз јарыны, тутулду бирдән,
Бир гајғы охуду үзүндә онун.
Тәләсик сорушду о назлы дилбәр:
«Јохса фәлакәт вар чарын башында?»
Мүшавир сөjlәди гәмли, мүкәддәр:
«Биздән килејлидир чар бу јашында.
Фикирли доланыр, фикирли кәзир,
Динәндә һирсиндән додагы әсир.
Јәгин галадакы хәјанәт үчүн
Бир чәза верәчәк һамыја бүтүн.
Бу фикир јаманча көтүрүб мәни,
Дүшмән сај-һесабысыз... лакин тәкдир о.
Дејән Күрчүстаны—доғма өлкәни—
Русларын чарына верәчәкдир о.
Һәјат дәјишәчәк бүсбүтүн онда,
Күрчү гызларынын дөрд бир јанында
Модабаз франтлар доланачагдыр.
Нәш'әли Петербург мәчлисләриндә
Агызлар, додаглар суланачагдыр.
Руслар олачагдыр сизә һөкмдар,
Ананыз—чаричә, атаныз да—чар.
Ејш-ишрәт ичиндә өтәчәк күнләр,
Күн-күндән чохалан тојлар, дүјүнләр
Асанча јол тапыб үрәјинизә
Өзүнә гајғысыз бүсат гурачаг.
Күндә бир мө'чүзә көстәриб сизә
Вәтән дәрдләрини унутдурачаг.
Долу бадәләри ејләјәрәк нуш
Шөһрәт биләчәксиз сиз күбарлығы.
Јаддан чыхачагдыр гарәт олуңмуш
Күрчүстан торпағы, күрчү чарлығы...»

«Гүрбәтдә сәадәт ахтарыңча мән,
Доҗма вәтәнимдә өлмәк истәрәм,
Әкәр чыхыб кетсәм доҗма елимдән,
Гој олсун нәсибим дүңјада дәрд-гәм.
Нејнирәм гүрбәти, нәјимә кәрәк?
Гүрбәт чәннәт ола—севинмәз үрәк!
Бүлбүл ки, азадча пәрвәз етмәсин—
Нәјинә кәрәкдир алтун гәфәси?!
Әлимдә олмаса өз ихтијарым,
Ачармы көңлүмү дүңјанын вары?
Евимдә гәм јесәм—һәјан тапылар,
Һәм дә биләрәм ки, дәрд дујаным вар.
Нијә шириң дадыр ағызларыңда
Чарың, чаричәнин јурду-јувасы?
Көзәл өврәти вар бизим чарың да,
Онунла фәхр етсин кәрәк обасы!»

Ағлына кәлмәзди һеч Соломонун—
Белә мәтин олар гадын үрәји.
Севинчдән бәјнуна сарылды онун,
Чағлады көксүндә мин бир диләји.
Еј әски гадыңлар, алғыш сизләрә,
Алғыш гәлбинизә, алғыш мин кәрә!
Инди гадыңлары дәјишиб һәјат,
Сизләрдән нишанә галмајыб, һејһат!
Артыг аловсуздур гадын үрәји,
Заман да һәр күндә бир һөкм верир.
Вәтән севкисини шимал күләји
Гадының гәлбиндә буза дөндәрир.
Нә гардаш, нә бачы? Тәки онларын
Кефләри көк олсун, дамағлары чағ.
Күрчүстан? Күрчүләр? Сорүшма, бары,
Биһудә сөһбәтдир вәтәнсиз олмағ!»
Тифлисин дәһшәтли мәнзәрәсинә

Бахыб ичин-ичин аглајырды чар.
Ијнэтэк батырды онун көзүнэ
Күллүклэр, учуглар, сөкүк диварлар.
Учан биналарын јох иди сајы,
Әсәр галмамышды Тифлис елиндән.
Һәр јан хәрабәјди, тәкчә Күр чајы
Саламат чыхмышды дүшмән әлиндән.
Чамаат јеријиб ахды шәһәрә—
Чарын кәлдијини ешидән кими.
Иракли бир даһа бахды шәһәрә,
Күкрәди гәлбиндә гәзәби, кини.
Ахышыб кәлдикчә һәр күн чамаат,
Јенидән тикдиләр виран шәһәри.
Кәлиб гәјдасына дүшүнчә һәјат,
Кечди јаваш-јаваш динчлик илләри.
Јаралы гәлбиндә нәһајәт бир күн.
Бир арзу ојнады јенә дә чарын.
Истәди халгынын ғысасы үчүн
Гырсын ләзкиләри, иранлылары.
Һәлә чох олса да гочанын һеји,
Дәјишә билмәзди артыг гәрары.
Ахы Күрчүстанын ачы тәлеји
Гәти һәлл олмушду гәлбиндә чарын!

КИТАБЫН ИЧИНДЭКИЛЭР

Бүлбүл вэ күл	3
Кетеван	4
Дајым Григола	6
Кабахи кечэси	7
Күр саһилиндэ дүшүнчэлэр	9
Чонгуријэ	11
Улдузума	12
Напалјон	13
Кијажна Јекатерина Чавчавадзејэ	15
Сырға	16
Көрпэ	17
Тәнһа көнүл	18
Көзү јашлы дурдуғун	19
Дуа	20
Тутгун талејимин үфүгләриндэ	21
Достларыма	22
Ешгимэ күлмэ, күлүм	23
Бир мэ'бэд тапмышдым гүмлу сәһрада	25
Јорғунлугдан сүзүлән	27
Сүнбүлчичәји вэ сәјјаһ	28
Һөрүкләр илантәк салланыб јенә...	30
Көзәлләр, мәлакә олсаныз да сиз	31
Чар Ираклинин гәбри	32
Кијаз Баратајевин гәдәһи үзәриндэ јазы	34
Әчиннә	35
Истәр чанан олсун истәрсә јағы	36
Чинар	37
Хилгәтин ән бөјүк мө'чүзәси	39

Екатеринаја фортепианода чалыб охујаркэн	40
Өмрүмэ һәјат верән	41
Чәһнәт олур дунја мәнә	43
Көјүн мави рәһкиннн	44
Гәдәһ	46
Күрчүстанын тәлеји (поема)	47

Тәрчүмә едәни *Е. Борчали*
Редактору *М. Искәндәрзадә*
Рәссамы *И. Пичхадзе*
Бәдни редактору *С. Гәмбәров*
Техники редактору *Р. Әлијева*
Корректору *З. Агајева*

Јығылмаға верилмиш 8/VIII-1968-чи ил.
Чапа имзаланмиш 16/VIII-1968-чи ил.
Кағыз форматы 70×90^{1/32}.
Физиқи чап вәрәғи 2. Шәрти ч. в. 2,34.
Учот нәшр. вәрәғи 1,7. Сифариш № 258.
Тиражи 7000. Гимәти 18 гәп.

Азәрбајчан ССР Назирләр Совети јаннида
Мәтбуат Комитәси
Азәрбајчан Дөвләт Нәшријјаты,
Бакы, һүсү һачыјев күчәси, № 4.
„Гызыл Шәрг“ мәтбәәси,
Бакы, һәзи Асланов күчәси, № 80.

Николоз Бараташвили

ЛИРИКА

На азербайджанском языке

Азербайджанское государственное издательство

Баку — 1968

0.407.

~~18~~ րան:

ՀԱՅԿԱՅԵԱՆ
ՆԱԽԱՐԱՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

0.4000.

219/253

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ